

POSLUŽIVAŠE IM

5. nedjelja kroz godinu, B

Marko je doista lav: silovito započinje svoje evanđelje opisom Ivana koji je „glas koji više u pustinji“ (1,3). Odmah zatim opisuje kako se prigodom Isusova krštenja čuo silni Božji glas. Početak Isusova javnog djelovanja Marko obilježava Isusovim čudesima. U današnjem evanđelju prikazano je Isusovo prvo čudo ozdravljenja (da nije prošle nedjelje bila Svijećnica, čuli bismo odlomak koji opisuje istjerivanje zloduha). Isus je ozdravio Petrovu punicu. Ta je zgodna vrlo znakovita.

A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. Iako je u ono vrijeme ognjica mogla biti opasna, očito da nije bila tako strašna kao sljepoća, uzetost ili guba. Pa ipak, i takva je bolest - možda malena, ali neugodna i iscrpljujuća - predmet Isusove pažnje. Kad su ušli u kuću, odmah su mu rekli za nju. Očito im je u tom trenutku to bilo najvažnije: naime, kad je u kući žena bolesna, muškarci se osjećaju bespomoćno, sve ide naopako. Zato su požurili da Isusu kažu za nju (vjerojatno su ga s tom namjerom i doveli u Petrovu i Andrijinu kuću). Evo jednostavne i lijepe poruke za nas: ne trebam se bojati zamoliti Isusa i za „sitnicu“ (u nečijim očima), koja meni puno znači. Isus je uvijek uz nas. On je naš saveznik. On nas razumije. Pred njega uvijek možemo doći slobodni i neopterećeni i zamoliti ga za svoje potrebe. A on će u svojoj providonosnoj ljubavi odrediti što nam je stvarno potrebno. Jer, Isus je Emanuel, „S nama Bog“. Čovjekoljubac.

On pristupi, uhvati je za ruku i podiže. Uvijek se iznova iznenađujemo kako je Isus stvarno došao ne da bude služen, nego da služi (usp. Mt 20,28; Mk 10,45). I sama je gesta tako puna pažnje: Isus pristupi, uhvati ženu za ruku i podiže. Doista, Isus se prigiba nad našom slabošću, uzima u svoju ruku našu ruku. I diže nas. Omogućuje nam da se izdignemo iz svojih slabosti i svojih grijeha. On je na djelu, a mi mu tek dopuštamo da nas spašava. Božje je spasenje za nas u potpunosti besplatno. Plod neshvatljive i sveobuhvatne Božje ljubavi.

I pusti je ognjica. To samo Isus može. Ljudskim sredstvima nije moguće postići da bolest odmah prestane. Međutim, ono što je ljudima nemoguće, Bogu je itekako moguće. Tako i sebe vidim u nekoj nevolji, u okovima svojih slabosti, svojih loših navika, svojih grijeha. Može li se stvarno dogoditi da budem od svega toga slobodan, tek tako, odjedanput? Naravno da je moguće. Ne nama, nego Isusu. Samo ako mu stvarno dopustim da me uhvati za ruku i pridigne. Jer je njemu doista sve moguće. I gle: već me pušta ognjica!

I posluživaše im. Ovo je vrhunac Isusovog djelovanja i završetak Isusove pouke za nas. Ovo ozdravljenje nije samo sebi svrhom. Isus ozdravlja da bi ženu učinio sposobnom za služenje. Isus služi da bismo mi služili. Svako naime čudo koje on čini radi dobra je radi zajedničkog dobra. Tako to čini Isus. Ozdravio je Šimuna od njegove slabosti i neodlučnosti i učinio ga Petrom-Stijenom. Ozdravio je Pavla od njegove zalijepljenosti i učinio ga apostolom naroda. Ozdravio je Augustina od njegove raskalašenosti i učinio ga velikim biskupom. Ozdravit će i mene od mojih slabosti da bih mogao posluživati braći i sestrama. I to će biti najbolji način da zahvalim Isusu za ozdravljenje koje mi podjeljuje.

Zvonko Pažin